

REGLUGERÐ

59

4. apríl

um breyting á reglugerð um vinnumiðlun nr. 130 17. sept. 1956.

1. gr.

6. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Sérhver maður getur snúið sér til vinnumiðlunar og óskað aðstoðar hennar við útveggun atvinnu sér til handa.

Sá, sem óskar slíkrar aðstoðar, skal afhenda vinnumiðlun umsókn sína um atvinnu á þar til gerðu eyðublaði.

Í umsókninni skulu vera upplýsingar um eftirtalin atriði:

- a. Nafn umsækjanda, fæðingardag og ár, lögheimili hans, síma, hjúskaparstétt, börn á framfæri hans, yngri en 16 ára, og aðra ómaga á hans framfæri.
- b. Stéttarfélag, sem hann er meðlimur í, aðalatvinnu hans, aukaatvinnu, atvinnuréttindi, hvern atvinnu hann óski og hvort hann hyggist biðja um vottorð vegna atvinnuleysisbóta.
- c. Tekjur umsækjanda af eigin eign og eigin atvinnu, bætur frá almannatryggingunum, atvinnutekjur hans síðustu 6 mánuði, vinnuveitanda og vinnutímabil síðustu 12 mánuði. Samsvarandi upplýsingar varðandi maka hans og börn, sem eru á framfæri hans yngri en 16 ára.
- d. Annað, er máli kann að skipta. Umsóknin skal staðsett og dagsett og undirrituð af umsækjanda.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt 6. gr. laga nr. 52 9. apríl 1956, um vinnumiðlun, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 4. apríl 1957.

Hannibal Valdimarsson.

Hjálmar Vilhjálmsson.

SAMÞYKKT

60

10. apríl

um lokunartíma sölubúða og sölustaða og takmörkun á vinnutíma sendisveina í Ólafsvík.

1. gr.

Sölubúðum í Ólafsvík skal lokað eftir því sem ákveðið er í 2., 3. og 4. gr. samþykktar þessarar. Sama gildir um sölustaði, þar sem innlendir varningur er hafður á boðstólum og hans ekki neytt á staðnum.

2. gr.

Alla virka daga ársins skal sölubúðum og sölustöðum lokað eigi síðar en klukkan 6 síðdegis og þær eigi opnaðar aftur fyr en klukkan 8.30 árdegis næsta virkan dag. Þó skulu vera þær undantekningar frá þessu er nú skal greina:

Aðfangadag jóla og gamlársgdag skal sölubúðum og sölustöðum lokað eigi síðar en klukkan 1 síðdegis. Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla er heimilt að halda

60 sölubúðum og sölustöðum opnum til miðnættis, svo er og heimilt að hafa opið til kl. 10. apríl 10 síðdegis einn virkan dag á undan þessum degi, skömmu fyrir jól.

Á tímabilinu frá 1. maí til 30. sept. skal á laugardögum loka sölubúðum og sölustöðum eigi síðar en klukkan 12 á hádegi. Á tímabilinu 1. október til 30. apríl skal á laugardögum lokað eigi síðar en klukkan 1 síðdegis.

Alla föstudaga má hafa opið til klukkan 7 síðdegis.

3. gr.

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst-mánuði mega engar sölubúðir eða sölustaðir vera opnir.

Hinn 1. maí og 1. desember skal öllum sölubúðum og sölustöðum lokað klukkan 12 á hádegi, ef þessa daga ber upp á virka daga.

4. gr.

Frá ákvæðum um lokunartíma sölubúða og sölustaða í samþykkt þessari skal sú undanþága vera, að brauðsölubúðum og mjólkurbúðum má halda opnum ein-göngu til sölu á brauði, kökum og mjólk, rjóma og skyri, sem hér segir:

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta, 17. júní og fyrsta mánudag í ágúst-mánuði frá kl. 9 árdegis til kl. 12 á hádegi. Þó skal loka páskadag, jóladag og nýjársgdag svo sem öðrum búðum.

Aðfangadag jóla og gamlársdag til kl. 4 síðdegis.

Fyrsta sunnudag í sjöviknaföstu frá kl. 9 árdegis til kl. 4 síðdegis.

Laugardaga til kl. 4 síðdegis.

Almenna helgidaga, aðra en stórhátíðir, svo og almenna frídaga, má þó jafnan hafa aðalbúð hvers brauðgerðarhúss opna frá kl. 9 árdegis til kl. 12 á hádegi.

5. gr.

Eftir lokunartíma sölubúða og sölustaða er óheimilt að selja á strætum úti og torgum eða annars staðar utan sölustaða og sölubúða nokkurn þann varning, sem ekki má selja nema samkv. verzlunarleyfi.

6. gr.

Menn, sem komnir eru inn í sölubúð eða sölustað fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

Matvæli til skipa, sem eru að leggja úr höfn, er heimilt að afgreiða eftir lokunartíma.

7. gr.

Vinnutími sendisveina, er starfa hjá hvers konar verzlunar- eða iðnfyrirtækjum eða skrifstofum í Ólafsvík, skal eigi vera lengri á hverjum degi en hér segir:

Fyrir sendisveina á aldrinum 12—14 ára 8 klst. á dag.

Fyrir sendisveina á aldrinum 14 ára og eldri 9½ klst. á dag.

8. gr.

Útsending á vörum, bréfaburði og innheimtu, er sendisveinar starfa að, skal lokið eigi síðar en 1 klukkustund eftir lokunartíma sölubúða og sölustaða, verk-stæða eða skrifstofu, og daginn fyrir almenna frídaga eigi síðar en tveim klukku-stundum eftir lokunartíma.

9. gr.

Hreppstjóra er heimilt, þegar sérstaklega stendur á, að veita undanþágu frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga og til þess að sala fari fram í góðgerðaskyni

til ágóða fyrir stofnanir eða fyrirtæki, sem að dómi hreppsstjóra horfa til almenningsheilla. 60

10. apríl

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum 20—500 krónur og renna sektirnar í sveitarsjóð. Mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal reka sem almenn lög-reglumál.

Félagsmálaráðuneytið, 10. apríl 1957.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ

61

13. apríl

um innheimtu iðgjalda o. fl. samkvæmt lögum um almannatryggingar.

1. gr.

Þær tekjur almannatrygginga, sem reglugerð þessi tekur til, eru:

1. Iðgjöld hinna tryggðu, sbr. 27. gr. laga um almannatryggingar.
2. Iðgjöld atvinnurekenda, sbr. 29. gr. sömu laga.
3. Sérstök áhættuiðgjöld atvinnurekenda vegna slysabóta, sbr. 43. gr. sömu laga.
4. Endurgreiðslukröfur, sem Tryggingastofnun ríkisins kann að eignast á hendur öðrum.

2. gr.

Tryggingaskyldir samkvæmt 1. tölulið 1. gr. eru allir, sem búsettir er í landinu 16—67 ára. Undanþegnir gjaldskyldu eru þeir, sem hvorki greiða tekju- né eignarskatt og hafa notið bóta samkvæmt II. kafla laga um almannatryggingar, annarra en fjölskyldubóta, mæðralauna eða fæðingarstyrks tvo mánuði eða lengur eða dvalizt hafa í sjúkrahúsi eða hæli á kostnað trygginganna eða ríkisframfærslunnar jafnlangan tíma á skattárinu.

Skal iðgjald kvenna sem næst fjórðungi lægra en karla og iðgjald hjóna sem næst einum tíunda herra en karla.

3. gr.

Hinir tryggðu skulu greiða sjálfir iðgjöld sín samkvæmt 2. gr., þó með þeim undantekningum, er hér segir:

Meistarar í iðnaði skulu greiða iðgjöld fyrir nema sína. Óheimilt er að draga iðgjöldin frá kaupum þessara manna.

Nú sækir maður til sveitarstjórnar um, að sveitarsjóður greiði fyrir hann iðgjöld hans, sakir þess að hann sé ekki fær um það af eigin rammleik, og tekur þá sveitarstjórn ákvörðun um umsóknina með tilliti til ástæðna hlutaðeiganda. Þó á iðgjaldsgreiðandi jafnan rétt á því, að sveitarsjóður greiði fyrir hann iðgjald samkvæmt 27. gr., ef tekjur hans og eignir eru svo rýrar, að honum beri að greiða tekju-skatt eða eignarskatt það ár, og má ekki krefja hann um hærri hluta iðgjaldsins en svo, að nemi helmingi skattgjaldstekna hans, unz fullu iðgjaldi er náð. Greiðir sveitarsjóður það, sem á vantar fullt iðgjald. Nú greiðir sveitarsjóður iðgjald samkvæmt þessari málsgrein, og ákveður sveitarstjórn þá, hvort og á hvern hátt hún krefur hann um endurgreiðslu. Ákvæði þessarar málsgreinar taka aðeins til launþega og einyrkja. Einyrki telst hver sá launagreiðandi, sem næstliðið ár hefur ekki keypt svo mikla vinnu, að honum beri að greiða iðgjald samkv. 29. gr. almanna-tryggingalaganna af meira en 52 vikum.